

CIBERE vajda és gyülekezete (a böjt szimbóluma)

Fehér (világos) ruhában (szoknya, nadrág, blúz, ing, kendő, vállkendő stb.)
Kezükből bot, rajta káposzta, fokhagyma-, vörshagymafüzér, fehér és lila szalagok.
Szükség van botra vagy kardra, amivel harcolhatnak.

KONC király és csapata (a farsang szimbóluma)

Fekete ruhában (szoknya, kendő, vállkendő, bunda, bundasapka, bekormozott arc vagy sötét maszk stb.), jól megtermetten - vagyis tömjé ki magát, aki nem elég testes. (Azért vannak fektében, mert ők lesznek a vesztesek, a gyászolók. A botra akasztott kellékek szimbolizálják a farsang hangulatát.) Konc király a legkövérebb.
Szükség van botra vagy kardra, amivel harcolhatnak.

Kezükből bot, rajta szalonna, kolbász, fánk és színes szalagok.

SZEREPLŐK

Cibere vajda:	
Konc király:	
Cibere bábját viszi:	
Konc bábját viszi:	
Kikiáltó:	
Pap:	
Kántor:	
Gyászoló feleség:	
Sógorasszony:	
Koporsóvivők, a Konc csapat:	
Kereplők, a Cibere csapat:	
Lámpásvivők (2 fő):	

KÖSZÖNTŐ SZÖVEG - Kikiáltó

Mélyen tisztelt Közönség!
Vértessboglári kisközség!
Hallják meg a süketek! Nyíljon ki a fületek!

Nagy eseményt hirdetek, jó mulatságot ígérek:
Azért jöttünk össze ma, legyünk hát egy csokorba.
Úzzuk el a farsangot,
Véle a nagy latyakot.
Készüljünk a nagyböjtre,
S a szép tavaszi időre!

Kezdődjék hát a viadal,
melyben **(ekkor a szövegmondó a farsangi csapatra mutat, s elismerő hangon szól róluk)**
ez a szép, megtermett, az egészségtől, s a jó zsíros falatoktól majd szétcsattanó Konc király és

az ő hűséges alattvalói, a farsang, a dínomdánom, a jó hurka, kolbász kedvelői **(megnyalhatja a száját, nagyot sóhajthat, a hasát simogathatja)** összecsapnak **(böjtösökre mutat, lekicsinylően beszél róluk)** a girhes, vézna és mogorva Cibere vajdával és az ő málészájú, a böjtöt, s a csendet komáló cimboráival.

Nézzük hát, ki lesz a győztes, ki fog az elkövetkezendő időszakban uralkodni, s nekünk parancsolni: A farsangi Konc király-e **(a csapat tagjai éljenző hangokat adnak, zajonganak)** vagy a böjtös Cibere vajda **(most innen érkeznek erőfitogtató, bátorító hangok)?**
Kampf!!!

Kántor

Maskarások, bolondok,
Rázzátok a kolompot!
Takarodjon el a tél,
Örvendezzen, aki él.

Konc király

A nyársam is üres,
A hasam is éhös,
Ki sajnálja szalonnáját,
Legyen az is éhös!
Kolbász, sódar, szalonna,
Akkora mint egy gerenda,
Jó vóna, ha vóna.

Cibere vajda

Minta, minta, fodorminta,
Elfogyott a jó fánkocska,
Ha elfogyott lesz jövőre,
Konc királynak immár vége.

Sógorasszony

Adjatok vagy hat garast,
S kolbászt mellé hat araszt.
Egy kis bort a belünkbe,
S kalácsot a kezünkbe.

Cibere csapat

Csúszunk, másztunk a jégön,
Míg idegyülhettünk.
Elmúlt a rövid farsang,
siratják a lányok
itthon maradásuk,
kiknek a nagy méreg miatt
ráncos a pofájuk.
Haj, regő, rajta,
Bokrétás kalapja!

Cibere csapat

Elmúlt farsang, el, el, el,
Kinek használt, kinek nem.
Nekem használt, neked nem,
Te táncoltál, én meg nem.

Konc csapat

Ju, ju, ju, ju, vén juh,
Kimaradtál a farsangból,
Ju, ju, ju, ju, vén juh!

Cibere csapat

Rönköt emelj, szakadj meg,
Mért nem házasodtál meg!

Konc csapat

Árpakenyér, zablepény,
Mért maradtál vén legény?

Cibere csapat

Elmúlik a rövid farsang,
Mi azt ne sirassuk,
Majd a böjtön iskolában
Jobban tanulhatunk.

Konc csapat

Húshagyó, húshagyó,
A lányokat itthagjó!

Cibere csapat

Elmúlt farsang, itt hagyott,
Nagylányoknak bút hagyott.
De énnekem nem hagyott,
Mert én még kicsi vagyok.

Konc csapat

A farsangi lányok:
Piros tulipányok;
A böjtösi lányok:
Fekete cigányok.

Konc csapat

Ecce neki dáridom,
A farsangot bevártam,
De vőlegényt nem kaptam,
Jaj, de hoppon maradtam!
Várom még egy farsangot,
Tán majd valakit fogok,
S ha vőlegényt nem kapok,
Apácának beállok.

Cibere csapat

Ó, te rozzant kaloda,
Nem való vagy te oda,
Nem való vagy te másra,
Fűtőnek a pokolba.

Konc csapat

Elmúlt a rövid farsang, búsulnak a lányok.
Ettől a sok búsulástól ráncos a pofájuk.
Nem tudsz férjhez menni, vőlegényt szerezni,
Vedd elő az olvasódat, kezdj el imádkozni!

Cibere csapat

Hajtsátok ki farsangot.
Majd szép éneket mondok,
Futok, megyek Dunába,
Fogok fényes halacsát,
Teszem tányérkára,
Küldön Istenkének.
Isten tartsa békességbe,
Angyal vigasságba.

Harc – A király és a vajda, illetve a két szalmabáb megmérkőzik egymással. (A bábok csak imitálják a küzdelmet.) Cibere vajda és csapata örvendezik a farsang halálán. A „megölt” szalmabábot létrára fektetik, és a négy halottvivő megfogja. Tömeges siratás.

Cibere csapat

Jaj, jaj, jaj! Miből fogytunk ki!
Vereshagyma, fokhagyma, káposztacika!
Étlen halunk meg!
Jaj, jaj, jaj, eltelt a farsang! Jaj, jaj, jaj, meghalt a farsang!

Pap

Vegyétek fel és vigyétek,
A kert mellé letegyétek!
Kertet támasszatok véle,
Úgyse vót ő már jóféle.

A koporsóvivők elindulnak, de rossz irányba. A feleség siralma állítja meg őket:

Feleség

Jaj, ne vigyétek arra,
Mert görbe a karja,
Megakad a karóba,
S visszajő a nyakamra!

Elindulunk a tájházhoz. Elöl a pap a „keresztel”, mellette a kántor lépked, kezében „énekeskönyv”. Mögöttük sorban: két lámpásvivő, koporsót cipelő legények, két kereplő, feleség, sógorasszony, gyászoló tömeg (vagyis a többi maskarás). A sort a falu lakosai zárják.

Énekszóval – dirigál: Kántor, az énekkar segít neki.

Temetési szertartás a tájház udvarán

A máglya előtt helyezkedünk el. (A papnak kell felmérnie a terepet, hogy hol érdemes megállni.)

Feleség

Jaj, jaj, drága Uram!
Megszülettél, s mégis meghóttál?
Jaj, jaj, jaj! Kedves Illyés, mit csináltál?
Mért hóttál mög?
Hát még rugsz-e? Nem tudsz rugni? Szólj bár egyet! Jaj, jaj...!

Sógorasszony

Jaj, jaj, drága sógor!
Mért hagytál itt münköt?
Ha tudnák, hogy éltibe hogy szerette a sonkát?
A tegnap es főztem neki, de már nem vót, aki megegye...
Most a sonka az asztalon, ő meg a nyújtópadon. Jaj, jaj...!

Cibere vajda

Meghótt már a vén Dobai,
Nem volt az már korai.
Italos és jó ember vót,
Mikor meghótt, semmit sem szót.

Feleség

Jaj, Illyés, jaj, jaj!
Sütni es kéne, meszelni es kéne, de téged még siratni es kéne.
Nem ülsz ki többet a híd végire, nem fúvod, nem mondod: járedre, járedre...
Milyen szép zsebes nadrágja vót neki; a kezit tette belé, vette ki...
Milyen jól állot neki. Jaj, jaj...!

Sógorasszony

Hatot süttem s egy cipót,
Hálistennek, hogy meghótt.
Jó is vót, rossz is vót,
Ó be jó, hogy meghótt!

Konc király

Ezt a drága Illyést mindenki megsirassa! (Tömeges jajveszékelés veszi kezdetét.)

PAP (kezében keresztet imitáló gereblye aszalt szilvával, pattogatott kukoricával és szalagokkal)

Jöjjön áldás, segedelem a nagy szemű Jupitertől, aki teremtette az üllőt és a kalapácsot, a különféle szerszámokat. Ámen. Azok a szent igék, amelyek alapján előttetek elmélkedni kívánok e szomorú gyásnapon, meg vannak írva a vénasszonyok szoknyájának hetvenedik ráncában a következőképpen. Régen meggömbülve állunk e ravatal előtt, amelyen Dobai Illyés hűlt tetemét látjuk, s aki így szól hozzánk utoljára: Kedves gyermekeim, tihozzátok szólok, utolsó áldásom hagyom most tirátok. Vájj ki a holló mindegyikötök szemét, úgy járja be véle egész Fejér megyét! Hajatokból pedig gólya fészket rakjon, melyet a boglári szélvész szerteszéjjel hordjon! Fületekre pedig süketüljetek meg, Sztányi Pisti szavát meg ne értsétek! Végül pedig menjetek a búsba, s vissza ne gyertek, csak egy év múlva! Tisztelt gyülekezet, vegyünk hát végbúcsút Dobai Illyés kománktól. Testére vessünk lángot, oszt együk meg a fánkot!

Kántor

Gyászoló közösség! A farsang tiszteletére énekeljük el énekeskönyvünk 8639. énekét, amely így kezdődik: Ha meghalok...

A dal végeztével a Konc király és a Cibere vajda tűzre vetik a bábót, és fergeteges csörömpölés veszi kezdetét.

Végezetül a zsűri kihirdeti a fáncsata eredményét, s amit hagytak, azt elfogyasszuk. Nyamm, nyamm...

ÉNEKEK (mindenki)

Sándor napján...

Süss fel, nap...

Tavaszi szél...

Három szabó legények...

.....

Ha felmegyek a budai nagy hegyre dallamára:

Ha meghalok, ki fog engem siratni?

Ki fog az én koporsómra borulni?

||: Ráborulna édesanyám dehogy ő már rég nincsen,

Borulj reá egyetlenegy szép kincsem! :||

Ha meghalok, borpincébe temessél,

Fejem fölé szőlőtőkét ültessél!

||: Hadd olvassa, hadd olvassa minden egyes jó ember,

Itt nyugszik egy borivó magyar ember.:||